

Kongen for den Periode, som gaaer forud for den constitutionelle Regnskabsperiode, og der er ikke aflagt Rede til Kongen og Rigsdagen for den Periode, som ligger indenfor den constitutionelle Finantslov. Deraf har ogsaa Følgen været, at Statsrevisorerne ikke have kunnet fyldestgjøre den Deel af deres Opgave, som gik ud paa at sikkre, hvad der henhørte til Overgangen fra de foregaaende Aars Regnskaber til det første constitutionelle Regnskab, forsaavidt vedkommer Krigsministeriet, og Mangelen deraf er allerede under en foregaaende Sags Behandling tydelig fremtraadt her i Thinget, da man ved Behandlingen af Loven om Tillægsbevillingen til Finantsloven for 1850—51, som var under Forhandling i forrige Sæsson, manglede Oplysninger om Størrelsen af de betydelige ældre Beholdninger, som det dengang oplystes at være tilstede hos Krigsministeren, hvilke Beholdninger beløbe sig til over en halv Million Rbd.

Jeg troer vel, at disse almindelige Bemærkninger maaskee kunde have været tilstrækkelige til at begrunde den Forespørgsel, som jeg har udbedet mig Thingets Tilladelse til at stille, men jeg skal dog endnu tilføie nogle Bemærkninger med Hensyn til samme. Jeg er nemlig fuldkommen overbevist om, at den ærede Krigsminister ikke vil svare mig, at Grunden til, at disse Regnskaber endnu ikke ere meddeelte, er den, at Krigen har medført mange extraordinaire Arbejder, som ikke have tilladt at fuldføre dette; jeg er, siger jeg, fuldkommen overbevist om, at den ærede Krigsminister ikke vil give mig dette Svar, fordi der Ingen i denne Forsamling bedre end han vil vide, at en saadan Grund vil være aldeles ugyldig og intetsigende (Hør!). Jeg venter derimod, at maaskee flere andre ærede Medlemmer ville hos sig selv idetmindste gjøre en saadan Bemærkning, og det er derfor jeg skal

tillade mig at oplyse, hvorfor jeg troer, at den vilde være aldeles ugyldig og intetsigende. Jeg holder mig overbevist om, at netop den ærede Krigsminister selv vil i de Bemærkninger, som jeg nu skal tillade mig at fremsætte, være fuldkommen enig med mig (Hør!). Det vil nemlig være klart, at naar en Administration skal føres med fornøden Orden, med fornøden Oversigt og fornøden Energie, saa er det ogsaa nødvendigt, under alle Omstændigheder, og i Særdeleshed under saadanne extraordinære Forhold, som de, der have fundet Sted under Krigen, at Ministeren jevnlig til forud bestemte Tider, det være sig hver Maaned, hver 14de Dag eller hver 8de Dag, saa ofte det findes nødvendigt, modtager fuldstændig Efterretning fra alle underordnede Betjente om alle de Summer, som ere udgivne paa enhver enkelt Konto i Finantsloven, og om alle de Beløb, som endnu maatte være i Behold paa hvilket som helst Sted, og saadanne Opgivelser maatte være nødvendige, ikke alene over Udgifter og Beholdningen af Penge, men ogsaa over Beholdningen af Materiale o. s. v. Naar saadanne Beretninger modtoges og disse Beretninger benyttedes paa den Maade, som en kraftig og ordentlig Administration nødvendigvis forudsætter, saa maae Regnskaberne opstaae af sig selv i Løbet af den Periode, for hvilken de skulle gjælde, saaledes, at, naar denne Periode er forbi, saa maa ogsaa Regnskabet være færdigt og være affluttet, og maa saaledes kunne afgives strax. Saa fremt man ikke har organiseret Sagen saaledes, saa risikerer den overordnede Bestyrelse meget ofte at overrasses af, at der paa eet Sted er Overflødighed, og paa et andet Sted er aldeles uventede og betydelige Mangler; den vil være ude af Stand til at oversee og ordne det Hele paa en saadan Maade, at alle Forsyninger kunne skee betimelig, ordentlig og oeconomic.